FÖREMÅL OCH BERÄTTELSER HBTQ-FLYKTINGAR UNSTRAIGHT + NEWCOMERS

En del av utställningen Playground som öppnar på Etnografiska museet i Stockholm 1 oktober 2016 och visas till januari 2018.

Här möter du föremål som berättar om rörelser över såväl landgränser som normgränser. Berättelser om hur kultur, tradition, religion och politik begränsar och hotar HBTQ-personers liv runtom i världen.

Dessa fyra föremål är ett urval av sammanlagt 25 nyinsamlade föremål som kommer att utgöra en del av utställningen Playground - en lekfull utställning om normer och rätten att vara sig själv. Här ställs du inför stora och viktiga frågor: Vad är normer? Är de bra, dåliga eller både och? Vem gör dem och kan du skapa egna? Genom vardagsföremål möter du världen. Föremål från Sverige och välden insamlade nu och då berättar historier om fördomar, liv och kärlek.

Insamlingen av dessa föremål genomfördes under våren och sommaren 2016 på initiativ av The Unstraight Museum. Insamlingsprojektet är ett samarbete mellan The Unstraight Museum, RFSL Newcomers Stockholm och Världskulturmuseerna och har finansierats av Världskulturmuseerna och Stockholms läns landsting.

OBJECTS AND STORIES OF LGBTQ REFUGEES UNSTRAIGHT + NEWCOMERS

Part of the exhibition Playground that opens at Etnografiska museet in Stockholm, 1 October 2016 – January 2018

Here you will encounter objects that tell stories of movement across state borders and as well as norm boundaries. Stories about how culture, tradition, religion and politics restrict and threaten LGBTQ lives around the world.

These four objects are a selection of the 25 newly acquired objects that will make up part of the exhibition Playground – a playful exhibition about norms and the right to be oneself. Here you will be faced with some big and important questions: What are norms? Are they good, bad or both? Who creates them and can you make your own? Through everyday objects you will meet the world. Objects from Sweden and beyond, collected here and now tell stories about prejudice, life and love.

The collection of these objects was made during the spring and summer 2016 on the initiative of The Unstraight Museum. The collection project is a collaboration between The Unstraight Museum, RFSL Newcomers Stockholm and Världskulturmuseerna and has been financed by Världskulturmuseerna and the Stockholm county council.

VÄRLDSKULTUR MUSEERNA ETNOGRAFISKA

The Unstraight Museum

RFSL

OBJEKT: LINNE

Det var en vacker dag i april, våren kommer tidigt i Mellanöstern och redan i april stod körsbärsträdet utanför fönstret i full blom. Det lilla men fina studentrummet var fyllt av solljus. Luften var lätt och frisk med en behaglig, sval vind. Vi var unga, vi var förälskade. Och våra kroppar var för små att hålla allt inne.

Det var inte den första kyssen men kanske den första speciella, som följdes av ännu en och en till. Kanske var det den där speciella ur vilken två kroppar blir en, händer letar efter andra händer, och tillsammans träder vi in i en okänd värld av kärlek, lycka och skönhet.

När min rumskompis kom in i rummet och fann oss tätt ihop försvann allt det goda och vackra jag kände till. Hon skrek: ”sjuk”, ”ful”, ”omoralisk”, ”självisk” ... orden snurrade i mitt huvud och det tog mig tid att bli av med skammen och skulden de orden planterade i mig.

Jag funderar fortfarande på om jag ska tänka på denna dag som ett vackert eller ett sorgligt minne, det är definitivt ett oförglömligt. Linnet tillhör inte mig, utan kvinnan jag var kär i. Linnet är ett minne från den dagen, en dag av kärlek och sorg. Dagen då jag upptäckte att kärlek inte fördelas rättvist i denna värld. Jag, som fortfarande förälskar mig i kvinnor och som fortfarande älskar att förälska mig i april.

Laleh från Iran

OBJECT: TOP

It was a beautiful April day, the spring comes early in the Middle East, and already in April the cherry blossom outside the window was in full bloom. The small but beautiful student room was filled with sunlight. The air was light and refreshing, carrying a pleasant chilly breeze. We were young, we were in love. And our bodies were too small to keep it all inside.

It was not the first kiss but maybe the first special one, followed by other kisses and another kiss just created yet one more. Maybe it was the special one which out of it two bodies twisted together, hands searching the other hand, together entering the unknown world of love, joy and beauty.

When my roommate entered the room and found us tightly holding each other, all the good and beautiful I knew disappeared. She was shouting: “sick”, “ugly”, “immoral”, “selfish” ... the words kept spinning in my head and it took me ages to get rid of the shame and guilt those words planted in me.

I still wonder if I should consider this day as a beautiful memory or a sad one, it is definitely an unforgettable one. This top does not belong to me, but to the woman I was in love with. This top is a memory of that day, a day of love and sorrow. The day I discovered love is not spread fairly in this world. I, who still fall in love with women and still loves to fall in love in April.

Laleh from Iran

VÄRLDSKULTUR MUSEERNA ETNOGRAFISKA

The Unstraight Museum

RFSL

OBJEKT: BJÄLLRA

Jag brukade bo med min ex-pojkvän. Han jobbade eller övade hela tiden på sitt piano, han spenderade många timmar så och jag ville inte distrahera honom. Vi hade båda egen tid då vi inte ville störas. Så vi använde en bjällra som nyckelring, på det viset kunde vi urskilja ljudet från andra i huset. Det var vår subtila form av att berätta att en var hemma.

När vi hade bott ihop i ett år som ex-partners, bestämde han sig för att flytta från Kuba till Spanien för att leva med sin nya pojkvän. Dagen då vi möttes för att säga hej då, gav jag honom en liten ask och i den la jag min bjällra tillsammans med en lapp där det stod: "Närhelst du ringer i bjällran är jag villig att lyssna på dig".

Nu är det jag som bor långt borta i ett främmande land, med ett svårt språk och ibland känner jag mig ensam. Jag har nya vänner som får mig att känna mig speciell men jag saknar mina gamla vänner. Jag har också ett foto av bjällran jag en gång gav bort. När jag tittar på fotot eller känner mig ensam, skriver jag till mitt ex som nu är min bästa vän och tillsammans hittar vi lösningar på problem. Då känner jag att det finns en gömd kraft inom mig att anpassa mig till mitt nya liv.

Ernesto från Kuba

OBJECT: JINGLE BELL

I used to live with my ex boyfriend, he was always working or practicing on his piano. He spent many hours on it and I didn't want to distract him. Both of us had our own time where we didn't want any interruptions. We both used a jingle bell as a key chain so we could distinguish the sounds from other people living in the house. That was our subtle form of saying that one had arrived home.

A year after living together as ex partners, he decided to move from Cuba to Spain to live with his new boyfriend. The day we met to say goodbye I gave him a small box and inside I put my jingle bell next to a small note where I wrote: "Whenever you make the jingle bell sound, I'll be willing to listen to you."

Now it's me living far away in a strange country, with a very difficult language, and I feel lonely sometimes. I have new friends that make me feel special but I miss my old friends. I also have the photo of the jingle bell I once gave away. When I look at this picture or whenever I feel lonely, I write to my ex that now is my best friend, and together we find solutions to the problems. Then I feel there's a hidden force in me to adapt to my new life.

Ernesto from Cuba

VÄRLDSKULTURMUSEERNA ETNOGRAFISKA

The Unstraight Museum

RFSL

OBJEKT: RING

Jag har upplevt den hårda kampen av att vara en homosexuell kille i mitt arabiska samhälle. Samhället utgår alltid från att vi är hetero och borde ha flickvänner. Jag hittade en tjej och försökte vara hennes pojkvän och älskare i tre år. Visst älskade jag henne från djupet av mitt hjärta, men det var inte kärlek driven av sexuell åtrå eller attraktion. Jag älskade henne för att hon var en person i mitt liv och fick mig att känna mig trygg.

Efter tre år kom jag ut för henne genom att berätta att jag var homosexuell och att vi inte hade någon framtid ihop. På Alla Hjärtans Dag det sista året ihop, gav hon mig den här ringen. Den symboliserar hennes tro på att om vår relation är offentlig och en ring finns mellan oss, kanske jag en dag kan bli en heterosexuell kille. Med andra ord, en "normal" kille som hon ser det.

Jag har behållit den här ringen för att den är en del av mitt förflutna och historien om mitt liv. Och jag bar ringen, för henne och för att jag gillar den här typen av ring. Jag ville också visa henne att inget skulle förändras för att inget var fel. Allt är normalt och precis som det ska vara. Det här är den jag är.

Mohamad från Syrien

OBJECT: RING

I have experienced the hard battle of being a gay guy in my Arabic society. It is always presumed by the society that we are straight and should be having girlfriends. I found a girl and tried to be her boyfriend and a lover for three years. Sure, I used to love her from the bottom of my heart, but the love was not driven by sexual desire or attraction. I loved her as a person that existed in my life and I felt safe with.

After three years I came out to her by telling her that I'm gay and that we have no future together. On the last Valentine's Day of our three years together, she gave me this ring. It symbolizes her belief that if our relation is official and a ring exists between us, maybe one day I would be a straight guy, and in other words be a "normal" guy as she sees it.

I have kept this ring because it is a part of my past and the history of my life. And I did wear the ring, for her and because I love this kind of ring. I also wanted to show her that nothing would change simply because there is nothing wrong. Everything is normal and is exactly as it should be. This is who I am.

Mohamad from Syria

VÄRLDSKULTURMUSEERNA ETNOGRAFISKA
The Unstraight Museum
RFSL

OBJEKT: PENGAR

I mitten av en laddad folkmassa i Kampala, huvudstaden i Uganda, den 24 augusti 2015. Slagen, kastad till marken och hotad att bli bränd till aska för att jag är en skam för mitt samhälle. Ett slöseri av mänsklig existens, efter att jag blivit påkommen intimt med min samkönade partner.

"Bränn förbannelsen!!!" skriker den arga mannen i folkmassan. Jag darrar och ser ingen utväg. Någon häller vätska på mig som jag med säkerhet tror är bensin, samtidigt tar jag vad jag tror är mitt sista andetag. Min hud är irriterad av vätskan hälld över mig, det är blött och luktar illa. Lyckligtvis uppenbarar sig en lång, mörk, stark man i folkmassan, han drar mig undan till en väntande motorcykel och kör raka vägen till polisstationen samtidigt som jag hela tiden blöder från pannan.

På väg till stationen krävde mannen pengar, och om jag inte gav honom det skulle han inte tveka att köra mig tillbaka till folkmassan så de fick avsluta vad de påbörjat. I mina jeans som var helt söndertrasade, hittade jag en 10.000 Uganda shilling sedel. Från den tog han 7.400 och gav tillbaka växel på 2.600. Med denna växel kom jag till Sverige. Den får mig att minnas dagen då jag nästan miste livet till en homofobisk folkmassa.

Moshen från Uganda

OBJECT: MONEY

In the middle of a charged crowd in Kampala the capital of Uganda, on 24th august 2015. Beaten, thrown on the ground and threatened to be burnt to ashes because I'm a shame to the community. A waste of human existence since I was caught being intimate with my same sex partner.

"Burn the Curse!!!!" shouted the angry man from the crowd. I trembled and saw no chance to escape. Someone poured liquid on me that I was sure was petrol and at the same time I drew what I thought was my last breath. My skin was irritated because of the liquid poured on me, it was wet and foul-smelling. Luckily enough a tall, dark, strong man emerged from the crowd and whisked me away to a waiting motorbike, straight to the police station with me bleeding constantly from my forehead.

While on the way, the man demanded money and if I didn't give him it, he would not hesitate to take me back to the crowd so they could finish me off. In my jeans trousers, which were all in pieces, I checked and found a 10.000 Uganda shillings note of which he took 7.400 and gave me back change of 2.600 Uganda shillings. It is this change I came with to Sweden. It makes me remember the day I almost lost my life at the hands of a homophobic crowd.

Moshen from Uganda